

fit dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, Congregationum, & Constitutionum quarumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam in libris hujusmodi impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostense; utque eadem præsentis Literæ in principio, vel fine dictorum Librorum, etiam quomodocumque de novo imprimendorum, Typis imprimi debeant.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die X. Novemb. MDCXCVIII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CLXXII.

Confirmatur Constitutio Clem.VIII contra occupantes, vel perturbantes bona Congregationis de Alcobatia Ord:Cisterciens: in Regno Portugallia.

Laudata Constit: ed: fuit 1596, Jun:20, P.5, ex qua constat idem Privilegium concessum fuisse Congregationi S. Justina ab Eug:IV Const: ed: 1434, F:br:25, P.4. Et a Bened:XIII Const: ed: 1728, Jan:25, P.5 confirmantur omnia Privilegia Ord: Cisterciens:

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dudum a fel.rec. Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro contra occupantes, seu usurpantes bona Congregationis de Alcobatia nuncupata Ordinis Cisterciens. in Regno Portugallia emanarunt literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet:

Constitutio Clem:pro dicta Congreg: cum adjectione pœnæ excommunicationis in contravenientes.

§.1. CLEMENS PP. VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Pastoralis nostræ sollicitudinis ratio postulat, ut in his auctoritatis nostræ partes libenter interponamus, per quæ Monasteriorum, & personarum in eis sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium commodo, & utilitati opportune consulitur. Sane dilecti filii Abbas Generalis, & alii Abbates, Abbatissæ, Monachi, & cæteræ Regulares personæ Congregationis de Alcobatia Ordinis Cisterciensis Regnorum Portugallia, & Algarbiorum nobis nuper exponi fecerunt, quod licet alias fel.rec. Eugenius Papa IV. Prædecessor noster per suum speciale Privilegium Congregationi Sanctæ Justinae Ordinis S.Benedicti concessum, quo Exponentes prædicti ita utuntur, potiuntur, & gaudent, ac si pro eis in favorem eorumdem a Sede

Apostolica a principio emanasset, & fuisset immediate concessum, inter alia decreverit, ut nulli omnino hominum liceret prædicta Congregationis Monasteria, loca, res, & bona mobilia, & immobilia, possessiones, Domos, Molendina, aquas piscationis, Jura, seu Jurisdictiones temere perturbare, aut illa, vel eorum aliquid auferre, vel ablata retinere, occupare, seu quomodolibet vexationibus fatigare, quodque si aliqua Ecclesiastica, secularive persona cujuscumque gradus, vel conditionis existeret, etiam si Pontificali dignitate præfulgeret, contra hujusmodi Privilegium, & Indultum venire, vel aliquid eorum violando, occupando, turbando, vel diminuendo, seu indebite fatigare præsumeret, neque facta ei notitia de hujusmodi Indulto infra tres dies se corrigeret, aut idoneam cautionem de satisfaciendo præfaret, excommunicationis sententiam ipso facto incurreret, a qua nisi dicta satisfactio præstata, præterquam in articulo mortis, & tunc de satisfaciendo per se si superveniret, aut per suos hæredes, vel successores idonea præstata cautione, non posset absolutio-nis Beneficium obtinere, ac alias prout in dicti Eugenii Prædecessoris literis sub Datum anno Incarnationis Dominicæ 1434. septimo Kalen, Martii Pontificatus sui anno Quarto expeditis latius continetur; Nihilominus a nonnullis maxima adhuc damna inferuntur Monasteriis prædictæ Congregationis de Alcobatia qui eorumdem Monasteriorum muros, septa, Valla, Hortos, pomaria, nemora, Sylvas, Vineas, Agros, prædia, possalia, & prata diripiunt, & destruunt. Quare pro parte præfatorum nobis fuit supplicatum, ut dicti Eugenii Prædecessoris literis inhærendo super his opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur cupientes, ut dictæ Congregationis Monasteria, & Religiosa loca, eorumque personæ nullum neque in spiritualibus, nec in temporalibus recipiant detrimentum, hujusmodi supplicationibus inclinati Motu proprio, & ex certa Nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine perpetuo statuimus, decernimus, & ordinamus, ut nulli omnino personæ cujuscumque Ordinis, gradus, qualitatis, & conditionis existat, quantumvis seculari aliqua, aut Ecclesiastica dignitate præfulgeat, liceat directe, vel indirecte tacite, vel expresse quovis quæsito colore, vel ingenio tam per se, quam per aliquam aliam tertiam personam, seu personas Monasteriorum tam præsentium, quam futurorum dictæ Congregationis pecunias, bona, ædificia, villas, grangias, oliveta, possalia, prata, pascua, piscationes, molendina, aquas, aquarum decursus, Jura, Jurisdictiones, nemora, sylvas, vineas, possessiones, & alia quæcumque bona, quæ in presenti sunt, & in futurum erunt, & quæ omnia, & singula per eorum vocabula hic haberi volumus pro sufficienter expressis, temere perturbare, destruere, imminuere, occupare, diripere, auferre, depopulare, usurpare, seu quovis alio modo indebite damnificare, aut eorumdem Monasteriorum septa, hortos, pomarios, & vineas, quæ sunt intra muros, & clausuram ipsorum Monasteriorum intrare, & ex ipsis vicinis, pomariis, & hortis, quæ non sunt intra clausuram, & muros aliquid furari, aut in ipsorum nemoribus, & syl-

Causa Confirmationis, & pœnæ Congregationis

& sylvis, arboribus, & ligna scindere, eaque inde portare ausus fuerit, nec facta notitia de hujusmodi indulto, Decreto, Statuto, & Ordinatione nostris infra tres dies se correxerit, & idoneam cautionem de satisfaciendo præbuerit excommunicationis sententiam incurrat, a qua nisi debita, & integra satisfactio præstata, præterquam in mortis articulo, & tunc per eos de satisfaciendo per se, si supervixerint, vel per hæredes, aut Successores suos facta promissione possit a quocumque, nisi a nobis, aut a Romano Pontifice pro tempore existente absolutionis beneficium obtinere: Sique, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, ac Sanctæ Rom. Eccl. Cardinales etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, Sedis Apostolicæ Nuncios, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cultibus quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiti debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Quo circa dilectis filiis Ecclesiarum Cathedralium, & Capitularium Regnorum Portugallia Decanis illarum Diocesium, in quibus dictæ Congregationis Monasteria constitunt per presentes committimus, & mandamus, quatenus easdem præsentis literas, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum Generalis, & aliorum Abbatum, Abbatissarum, ac dictæ Congregationis Regularium personarum fuerint requisiti, aut aliquis eorum fuerit requisitus, per Parochiales Ecclesiarum Abbates, Rectores, Vicarios, publicari faciant, & procurent, atque etiam, ut in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentis literas, & in eis contenta quæcumque inviolabiliter observari, ac plenum effectum sortiri, necnon eosdem Generalem Abbates, & ceteros Regulares personas prædictas, & eorum singulos omnibus præmissis frui, & gaudere non permittentes eos, & eorum quemlibet desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, vel subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, vel defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari, inquietari, vel impediri, contraditores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compefcendo. Non obstantibus quibuscumque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Ordinis, & Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus: cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, & manu Notarii publici, aut alicujus scribæ Monasteriorum dictæ Congregationis subscriptis, & sigillo dictæ Congregationis, aut alicujus ipsius Monasterii, aut personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem omnino fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostense. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 20. Junii 1596. Pontif. nostri Anno Quinto.

§.2. Cum autem, sicut dilecti filii modernus Abbas Generalis, alique Abbates necnon

dilectæ in Christo filia Abbatissæ, & cætera regulares personæ utriusque sexus dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, adhuc non desint, qui maxima damna, Monasteriis dictæ Congregationis inferre, illorumque bona frequenter diripere, & destruere minime verentur, ac propterea ipsi exponentes præinsertas Clementis Prædecessoris literas, quo feruntur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communiti summo opere desiderant. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum S.R.Eccl. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium consilio, præinsertas Clementis Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Confirmatio relate Constitutionis.

Classula.

§.3. Decernentes easdem præsentis Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Clementis Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XIV. Nov. MDCXCVIII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CLXXIII.

Imponitur perpetuum silentium super questione de institutione Ord: Carmelitarum a Prophetis Elia, & Eliseo.

Dat: 20. Nov. 1698. An: 8.

Congregationem Discalceatorum componere Ordinem Carmelitarum declaravit Romani Pontifices, ut in Clem: X Constit: 1670, Oct: 31, P. 1. Et Bened: XIII Constit: 1730, Febr: 14, P. 6. agitur de Decretis circa Doctrinam S. Thomæ.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Redemptori, ac Domini nostri Jesu-Christi, qui charitas est, & Deus Pacis, vices licet immeriti gerentes in terris, Christifidelium, quorumcumque, potissimum vero divinis obsequiis

Exordium

neque propter felicitatem in eo amando inveniamdam.

Secundo. In statu vite Contemplativæ, seu unitivæ amittitur omne motivum interestatum timoris, & spei.

Tertio. Id quod est essentiale in directione Animæ est non aliud facere, quam sequi pedentem gratiam cum infinita patientia, præcautione, & subtilitate. Oportet se intra hos limites continere, ut sinatur Deus agere, & nunquam ad purum amorem ducere, nisi quando Deus per unctiorem interiorem incipit aperire cor huic verbo, quod adeo durum est Animabus adhuc sibi affixis, & adeo potest illas scandalizare, aut in perturbationem conjicere.

Quarto. In statu sanctæ indifferentiæ Anima non habet amplius desideria voluntaria, & deliberata propter suum interesse, exceptis iis occasionibus, in quibus toti suæ gratiæ fideliter non cooperatur.

Quinto. In eodem statu sanctæ indifferentiæ nihil nobis, omnia Deo volumus. Nihil volumus, ut simus perfecti, & beati propter interesse proprium, sed omnem perfectionem, ac beatitudinem volumus, in quantum Deo placet efficere, ut velimus res istas impressione suæ gratiæ.

Sexto. In hoc sanctæ indifferentiæ statu volumus amplius salutem, ut salutem propriam, ut liberationem æternam, ut mercedem nostrorum meritum nostrorum interesse omnium maximum; sed eam volumus voluntate plena, ut gloriam, & beneplacitum Dei, ut rem, quam ipse vult, & quam nos vult velle propter ipsum.

Septimo. Derelictio non est, nisi abnegatio, seu suis ipsius renuntiatio, quam Jesus Christus a nobis in Evangelio requirit, postquam externa omnia reliquerimus. Ista nostri ipsorum abnegatio non est, nisi quoad interesse proprium = Extreme probationes, in quibus hæc abnegatio, seu sui ipsius derelictio exerceri debet, sunt tentationes, quibus Deus æmulator vult purgare amorem, nullum ei ostendendo periculum, neque ullam spem quoad suum interesse proprium, etiam æternum.

Octavo. Omnia Sacrificia, quæ fieri solent ab Animabus quam maxime disinteressatis circa earum æternam beatitudinem sunt conditionalia; sed hoc Sacrificium non potest esse absolutum in statu ordinario. In uno extremarum probationum casu hoc Sacrificium fit aliquo modo absolutum.

Nono. In extremis probationibus potest Animæ invincibiliter persuasum esse persuasione reflexa, & quæ non est intimus conscientiæ fundus se juste reprobam esse a Deo.

Decimo. Tunc Anima divisa a semetipsa expirat cum Christo in Cruce, dicens = *Deus Deus meus, ut quid dereliquisti me*. In hac involuntaria impressione desperationis conficit Sacrificium absolutum sui interesse proprii quoad æternitatem.

Undecimo. In hoc statu Anima amittit omnem spem sui proprii interesse, sed nunquam amittit, in parte superiori, id est in suis actibus directis, & intimis spem perfectam, quæ est desiderium disinteressatum promissorum.

Duodecimo. Director tunc potest huic Animæ permittere, ut simpliciter acquiescat jacturæ sui proprii interesse, & justæ condemnationi, quam

sibi a Deo indiciam credit.

Decimotertio. Inferior Christi pars in Cruce non communicavit superiori suam involuntarias perturbationes.

Decimoquarto. In extremis probationibus pro purificatione amoris fit quedam separatio partis Superioris Animæ ab inferiori. In ista separatione actus partis inferioris manant ex omnino cæca, & involuntaria perturbatione; nam totum quod est voluntarium, & intellectuale, est partis superioris.

Decimoquinto. Meditatio constat discursivis actibus, qui a se invicem facile distinguuntur; Ista compositio actuum discursivorum, & reflexorum est propria exercitatio amoris interestati.

Decimosexto. Datur status contemplationis adeo sublimis, adeoque perfectæ, ut fiat habitualis, itaut quoties Anima actu orat, sua Oratio sit contemplativa, non discursiva. Tunc non amplius indiget redigere ad meditationem, ejuisque actus methodicos.

Decimosextimo. Animæ contemplativæ privantur intuitu distincto sensibili, & reflexo Jesu Christi duobus temporibus diversis; Primo in fervore nascente earum contemplationis. Secundo Anima amittit intuitum Jesu Christi in extremis probationibus.

Decimo-octavo. In statu passivo exercentur omnes virtutes distinctæ, non cogitando quod sint virtutes. In quolibet momento aliud non cogitur, quam facere id, quod Deus vult, & amor Zelotypus simul efficit, ne quis amplius sibi virtutem velit, nec unquam sit adeo virtute præditus, quam cum virtuti amplius affixus non est.

Decimonono. Potest dici in hoc sensu, quod Anima passiva, & disinteressata nec ipsum amorem vult amplius, quatenus est sua perfectio & sua felicitas, sed solum quatenus est id, quod Deus a nobis vult.

Vigesimo. In consistendo debent animæ transformate sua peccata detestari, & condemnare se, & desiderare remissionem suorum peccatorum, non ut propriam purificationem, & liberationem, sed ut rem, quam Deus vult, & vult nos velle propter suam gloriam.

Vigesimo primo. Sancti Mystici excluderunt a statu Animarum transformatarum exercitationes virtutum.

Vigesimo secundo. Quamvis hæc doctrina (de puro amore) esset pura, & simplex perfectio Evangelica in universa traditione designata, antiqui Pastores non proponebant passim multitudini Justorum, nisi exercitia amoris interestati eorum gratiæ proportionata.

Vigesimo tertio. Purus amor ipse solus constituit totam vitam interiorem, & tunc evadit unicum principium, & unicum motivum omnium actuum, qui deliberati, & meritorii sunt.

§.1. Non intendit tamen Sanctitas Sua per expressam propositionem hujusmodi reprobationem alia in eodem libro contenta ullatenus approbare.

§.2. Ut autem eadem præsentis Literæ omnibus facilius innotescant, nec quisquam illarum ignorantiam valeat allegare volumus ariter, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curie generalis in

Monte

Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curforibus Nostri ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, itaut sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

§.3. Utque ipsarum præsentium Literarum, transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique Locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die XII. Martii MDCXCIX. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CLXXVIII.

Dat. 24. Apr. 1699. An. 8. Confirmatur Decretum Congreg. Concilii super obligatione Parochorum applicandi Sacrificium pro Populo in diebus festis.

Const. ed. 1697. Dec. 23, P. 7 extant plura Decreta super celebratione Missarum. Et Bened. XIII Const. ed. 1728, Jun. 14, P. 5 agitur de Ordinatis egressis a Societate Jesu.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causa hujus Decreti fuit Episc. Pistorien. & Praten.

Decretum Congr. 1699. simile alteri pro Abbate Nonantulan.

Nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum emanavit super quodam dubio pro parte Venerabilis Fratris moderni Episcopi Pistorien. & Praten. Congregationi hujusmodi proposito, Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Pistorien. Praten = Cum Parochi Ecclesiarum Pistorien. & Praten. inter varias opiniones Doctorum involuti negligant in dies celebrationem, & respective applicationem Sacrificii pro Populo juxta dispositionem Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini, Episcopus ad consulendum; nedum propriæ, verum etiam distorum Parochorum conscientie, supplicat declarari = *An Parochi teneantur omnibus diebus festis applicare Sacrificium pro Populo, sive non?* Die 14. Februarii 1699. = Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, dandas esse resolutiones alias hac de re editas, & signanter in Nullius Nonantulan. Eminentissimo Abbati 30. Augusti 1698. tenoris, ut infra = Cum præcepto Divino iis, quibus animarum cura commissa est, mandatum sit pro ovis suis Sacrificium offerre, sæpe alias Sacra Congregatio Concilii censuit, Parochos teneri pro Parochianis Sacrificium applicare, & præcipue in dubio applicationis Sacrificii proposito, & respective resolutio sub die 10. Maji 1692. his præcisissimis verbis concepto = *An Parochus Missam celebrare teneatur, & Sacrificium applicare pro Parochianis, in diebus Dominicis, & festis, sive habeat congruam, sive non? Sacra &c.*, juxta alias declarationes censuit teneri, nec posse eisdem diebus aliam elemosynam recipere; Ac proinde idem nunc respondendum esse censuerunt Eminentissimi Patres quoad

Parochos Nonantulanæ Diocesis, addentes insuper, quod E. V. pro suo Pastoralis zelo detrectantes Parochos compellere non gravetur = I. Cardinalis Sacripantes Præfatus = F. Nuptius Secretarius.

§.1. Cum autem, sicut dictus Episcopus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmiter subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiti plurimum desideret; Nos specialem ipsi Episcopo gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memorata Congregationis Cardinalium.

§.2. Decernentes easdem præsentis Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Aprilis MDCXCIX. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CLXXIX.

Dat. 16. Maji 1699. An. 8. Confirmatur Decretum Congreg. Episc. & Reg. circa primum inter Diffinitores perpetuos, seu Patres Provinciæ Ord. Min. S. Francisci Conventualium.

A Clem. X Const. ed. 1671, Dec. 1, P. 2 nonnulla determinata fuerunt circa d. Diffinitores; Ab Innoc. XI Const. ed. 1688, Nov. 29, P. 13 circa primum Collegialium. Et ab hoc Pontifice Const. ed. 1700, Jun. 14, P. 9 circa primum FF. S. Didaci Discol. in Ind. Occident. Necnon a Clem. XI Const. ed. 1720, Maji 7, P. 20 confirmantur quædam Decreta Diffinitorii Gen.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Diffinitorum perpetuorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum per patentes Literas Ministrorum Generalium dicti Ordinis institutorum Congregationis

Preces Episc. Pistorien.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

A Clem. X Const. ed. 1672. Aug. 19, P. 3 edita sunt nonnulla Constitutiones pro Canonis Lateranensis, & a Clem. XI Const. ed. 1701, Maii 19, P. 10 confirmatur Clem. X Constitutio.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causa Aggregationis.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti Filii Canonici Regulares Congregationis Sancti Patritii in Regno Hiberniae, quod alias ne ipsi diutius dispersi, ac sine Pastore remanerent, dicta eorum Congregatio Congregationi Lateranen. Canoniorum Regularium Ordinis Sancti Augustini, de consensu illius Superiorum aggregata fuit, cum facultate utendi Constitutionibus eiusdem Congregationis Lateranen. servatis tamen durante presenti rerum, dictique Regni statu nonnullis moderationibus in Decreto super aggregatione huiusmodi emanato expressis.

Preces Congregationis.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes aggregationem praedictam quo firmiter subsistat, Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communitur summopere desiderent. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandae Fidei praepositorum qui rem mature perpenderit, consilio, aggregationem praedictae Congregationis S. Patritii Congregationi Lateranen., sicut praemittitur factam, sine praedictis tamen iurium Ordinariis Locorum quomodolibet competentium, & cum usu Constitutionum ipsius Congregationis Lateranen., auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio d. Aggregationis sine praedictis Ordinariis.

§.2. Decernentes easdem praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, in omnibus & per omnia, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Congregationum Sancti Patritii, & Lateranen., ac Ordinis praefatorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Januar. MDCXCIX. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Januar. MDCXCIX. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CLXXVI.

Confirmatur Decretum Congreg. Episc. & Reg. pro independentia Coenobii Albarii Ordinis Minor. S. Francisci Conventualium.

Dat. 7. Febr. 1699. An. 8.

Alexan. VIII Const. ed. 1690, Apr. 5, P. 1. extant quadam Decreta Capituli Gen. Et hujus Pontificis Const. ed. 1699, Maii 16, P. 8 agit de Primatu inter Dissolutos perpetuos Provinciarum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Manavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita in Causa Januen. Subjectionis Conventus Loci Albarii inter dilectos filios Fratres Conventus Januen. ex una, & modernum Ministrum Provinciale Provinciae Januen. Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum ex altera partibus vertente Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: In Causa Januen. Subjectionis Conventus Albarii inter Patres Conventus Januae ex una, & Patrem Provinciale dictae Provinciae Ordinis Minorum Conventualium partibus ex altera de, & super infrascriptis Dubiis nempe. Primo An Conventus loci Albarii sit proprie membrum annexum, ac dependens a Conventu Januae, seu potius sit Conventus formatus, ac independens. Secundo An Patribus Januae competat Jus faciendi actus Capitulares, & signanter petendi revisiones computorum, ac redditiones rationum, seu potius hoc spectet ad Guardianum Albarii, & eius familiam, vel ad Ministrum Provinciale. Tertio An Guardianus Albarii sit eligendus ex corpore Capituli Januae. Quarto An Guardianus Januae possit ad sui libitum transmittere Patres Capitulares Januae ad dictum Conventum, itaut censeantur tanquam de familia, an vero id spectet ad Ministrum Provinciale, ac Diffinitorium. Quintum An Patres Januae possint etiam dici PP., & filii Conventus Albarii, seu potius liceat Ministro Provinciali decernere, ut in dicto Conventu Patres, & filii constituantur juxta Constitutiones Ordinis. Sac. Congregatio Eminentissimor., & Reverendissimor. S.R. Ecl. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episc.

Decretum Cong. in causa inter FF. Provinciae Januae super subjectione d. Coenobii. Dubia proposita.

Resolutiones.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum alias ad Apostolatus Nostri notitiam pervenerit, in lucem prodidisse Librum quemdam Gallico idiomate editum, cui titulus = Explication des Maximes des Saints sur la vie interiore, per Messere Francois de Salignac Fenelon, Archeveque Duc Cambray, Precepteur de Messieurs les Ducs de Bourgogne, d'Anjou, & de Berry. A Paris Chez Pierre Emery, Charles Cloussier 1697. ingens vero subinde de non sana libri huiusmodi doctrina excitatus in Galliis rumor adeo percubuerit, ut opportunam Pastoralis vigilantiae Nostrae operam efflagitaverit; Nos eundem Librum nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Nostri S.R.E. Cardinalibus, aliisque in Sacra Theologia Magistris, mature, ut rei gravitas postulare videbatur, examinandum commissimus. Porro hi mandatis Nostri obsequentes, postquam in quam plurimis Congregationibus varias propositiones ex eodem libro excerptas diuturno, accuratoque examine discussissent, quid super earum singulis sibi videretur tam voce, quam scripto Nobis exposuerunt. Auditibus igitur in pluribus itidem coram Nobis desuper actis Congregationibus memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magistrorum Sententia Dominici Gregis Nobis ab Aeterno Pastore crediti periculis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolicae potestatis plenitudine, librum praedictum ubicumque, & quocumque alio idiomate, seu quavis editione, aut versione hucusque impressum, aut in posterum imprimendum, quippe ex cuius lectione, & usu fideles sensim in errores ab Ecclesia Catholica jam damnatos induci possent, ac insuper tanquam continente propositiones five in obvio earum verborum sensu, five attenda sententiarum connectione, temerarias, scandalosas, male sonantes, piarum aurium offensivas, in praxi perniciosas, ac etiam erroneas respective, tenore praesentium damnamus, & reprobamus, ipsiusque libri impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christianis etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub poena excommunicationis per contrascentes ipso facto, absque alia declaratione incurrenda, interdicimus, & prohibemus. Volentes, & Apostolica auctoritate mandantes, ut quicumque superscriptum librum penes se habuerint, illum statim atque praesentes Literae eis innoverint, Locorum Ordinariis, vel haereticae pravitatis Inquisitoribus tradere, ac consignare omnino teneantur. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Ceterum Propositiones in dicto Libro contentae, quas Apostolice censurae Iudicii, sicut praemittitur, consignandas duximus ex Gallico idiomate in latinum verbum, sunt tenoris, qui sequitur, videlicet.

Causa huius Constitutionis.

Prohibitio d. libri tanquam temerarii, scandalosissimi, lesonantis offensivi, perniciosi, & erroris motu proprio facta.

Item prohibitio sub excommunicationis poena.

Mandarum tradendi d. librum.

Propositiones ob quas damnatas sunt libri.

Preces Ministri Provincialis.

scoporum, & Regularium praeposita, Partibus ipsis informantibus, Referente Eminentissimo Petruccio, censuit, ac declaravit praedictum Conventum Albarii esse in statu Conventus formalis, & independentis, & in reliquis servari Constitutiones Urbanas Romae 23. Januarii 1699. = G. Card. Carpeneus = N. Archiepiscopus Athenarum.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

§.1. Cum autem, sicut pro parte eiusdem Ministri Provincialis Nobis subinde expositum fuit, ipse Decretum huiusmodi quo firmiter subsistat, & servetur exactius Apostolicae confirmationis Nostrae patrocinio communitur plurimum desideret. Nos speciale ipsi Ministro Provinciali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

§.2. Decernentes easdem praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, Provinciae, & Conventuum praedictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Februar. MDCXCIX. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CLXXVII.

Damnatur, & prohibetur liber, cui titulus: Explication des Maximes des Saints &c. Parisiis 1697.

Ab Inn. XI damnati fuerunt libri, & scripta de Molinos Const. ed. 1687, Oct. 21, P. 12. Et a Clem. XI Const. ed. 1703, Febr. 10, P. 3 damnantur quadam folia Gallica.

sequi sub suavi Religionis jugo mancipatorum, ubereque bonorum operum fructus, adspirante superni favoris aura, proferre jugiter fatigentium quieti, & tranquillitati sublati jurgis, atque altercationibus, quae fraternae charitatis serenitatem obnubilare possent, quantum nobis ex alto conceditur, consulere, commissaque nobis a Domino potestatis partes desuper interponere studemus, sicut omnibus mature considerationis trutinam perpenis salubriter in Domino expedire arbitramur.

Causa hujus Constitutionis.

§.1. Cum itaque sicut non sine gravi animi nostri molestia accepimus, ex acerbis super primæva institutione Ordinis Fratrum Beate Mariæ Virginis de Monte Carmelo, illiusque successione a Sanctis Prophetis Elia, & Eliseo dudum enatis contentioibus, magnum Christianissimum ejusmodi minus necessarias quaestiones, utpote de rebus ad fidei veritatem, seu morum disciplinam minime pertinentibus, præsertim inter Religiosos viros, quos vota sua Altissimo in Sanctitate, & Justitia, paceque fraterna reddere decet, summo improbantium, scandalum obvenit, illudque ob quamplures libros, ac libellos acerbiori stylo desuper hinc inde conscriptos in dies plurimum augetur. Hinc est, quod Nos ex injuncto Nobis divinitus Pastoralis sollicitudinis munere serio considerantes, in quantam malorum segetem ejusmodi dissidiorum zizania succrescere possint, nisi provide ex agro Domini evellantur, ac proinde gravioribus perturbationibus, quae præmissorum occasione in dies oriri possent, omnem anam præcideret, & opportunum jam exortis remedium adhibere cupientes, habita super istem præmissis cum Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus Concilii Tridentini interpretibus, qui rem mature discusserunt, diligenti deliberatione, de illorum consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine super prædicta quaestione de primæva institutione, ac successione Ordinis supradicti a Prophetis Elia, & Eliseo perpetuum silentium tenore presentium imponimus; illudque a Defensoribus utriusque sententiae, necnon ab omnibus, & quibuscumque aliis cujuslibet status, gradus, conditionis, Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam specificæ, & individua mentione, & expressione digni tam in scriptis, dissertationibus, & libris imposterum typis edendis, quam in publicis disputationibus, ac Theatris, sub excommunicationis lae sententiae poena per contrafactantes ipso facto incurrenda perpetuo servandum esse decernimus, & ordinamus.

Impositio silentii motu proprio facta sub excommunicationis poena.

Prohibentur libri, & scripta super d. quaestione.

Relinquitur utraque pars in sua probabilitate.

§.2. Præterea libros, Theses, seu scripta, quaecumque contra eorumdem presentium formam in posterum edenda, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus harum serie prohibemus, sub poenis, & censuris in Regulis Indicis librorum prohibitorum contentis, illaque eo ipso absque alia declaratione pro expresse prohibitis haberi volumus, & mandamus. Non intendimus tamen per silentii hujusmodi impositionem, uni seu alteri ex dictis sibi adversantibus sententiis, illum majus pondus adjungere, sed utramque manere volumus in statu, & terminis, quibus

de presenti reperitur, donec aliter Nobis, & Sedi Apostolicæ visum fuerit determinare.

§.3. Decernentes pariter easdem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime, & inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis prædictæ Nuntios, aliosque quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§.4. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum quorumcumque, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis quibusvis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specificæ, expressæ, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & infererentur nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem presentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si præfatis, vel aliis quibuslibet communiter, vel divisim ab eadem sit Sede Indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

§.5. Volumus autem, ut presentes Literæ in Valvis Ecclesie Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiae Generalis in Monte Citorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est publicentur, & affigantur, sicque publicatae, & affixæ, omnes, & singulos, quos illæ concernunt perinde ardeant, & afficiant, ac si unicuique eorum personaliter intimatae fuissent. Quodque earumdem presentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicu-

alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Novembris MDCXCVIII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CLXXIV.

Statuitur, ut Canonici Regulares Congregationis Hispaniæ Ordinis Præmonstraten. tam in habitu, quam in ceteris cum aliis uniformes sint.

Idem circa habitum mandatum fuit ab Urbani VIII. Constit. 1641, Aug. 19, P. 19. Et præfens Constitutio confirmatur a Clem. XI Const. ed. 1702, Nov. 9, P. 2.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causa mutati habitus.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Canonici Regulares Congregationis Hispaniæ Ordinis Præmonstraten. quod cum alias tunc existentes Canonici Regulares dictæ Congregationis Canonici Regularibus Gallis Ordinibus prædicti se se opposuissent, & subinde Superior Generalis Ordinis hujusmodi ex Natione Gallica assumptus fuisset, ut se ab illius Jurisdictione eximerent, a b. me. Nicolao, dum vixit Episcopo Patavin. tunc in Hispaniarum. Regnis Apostolicæ Sedis Nuntio petierunt, ut quo ab aliis Canonici Regularibus Ordinis prædicti distinguerentur sibi habitus Regularis formam immutare liceret, ab eoque obtinuerunt, ut ad instar Fratrum Calcedonum Ordinis Beate Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, habitum albi coloris ex stamineo textu subtiliori, sine tamen tessera scapulario adstrata, ac absque Mantello, seu pallio super Caput gestare valerent, quo habitu ipsi Exponentes de presenti utuntur.

Causa Statuti, & preces Congreg. Hispaniæ.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes usum habitus hujusmodi imprudenter, & inconsiderate ab eorum antecessoribus introductum fuisse, ipsumque habitum ab eo, qui per Regulam Sancti Norberti Ordinis prædicti fundatoris præscribitur, quique a Canonici Regularibus Provinciarum Italiæ, Franciæ, & Alemanniæ dicti Ordinis aliarumque Christiani orbis partium, in quas idem Ordo propagatus reperitur, de præfenti gestatur, & antiquitus etiam a Canonici Regularibus Ordinis hujusmodi in Regno Castellæ degentibus gestabatur, difformem esse, adeoque se per illius delationem a dictæ Regulæ Institutis deficere, & insuper a Fratribus quorundam aliorum Ordinum non distingui agnoscant, ac proinde habitum Regularem, qui in limine fundationis dicti Ordinis præscriptus fuit, reassumere, eoque in futurum uti, necnon officia Sanctorum ejusdem Ordinis recitare posse plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indul-

gere de benignitate Apostolica dignemur.

§.2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, ut de cætero idem Exponentis cum universo Ordine Præmonstraten. tam in habitu, quam in ceteris uniformes sint, & esse debeant, auctoritate Apostolica tenore presentium statuimus, & ordinamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Statuti prædicti.

Clausula.

§.3. Decernentes easdem presentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis Hispaniæ, aliisque quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem presentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra ubique locorum habeatur, quæ ipsis presentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die VI. Decemb. MDCXCVIII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CLXXV.

Confirmatur aggregatio Congregationis Sancti Patritii in Hibernia Congregationi Canoniorum Regularium Lateranen. cum eorumdem Constitutionum receptione.

Dat. 30. Jan. 1699. An. 8.

R r r

A Clem.

A Clem. X. concessu fuit, ut inter quinque species Diffinitorum perpetuorum servaretur et de electionis.

tioni Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita exposito, quod dudum fel. rec. Clemens Papa X. Praeceptor Noster, ut statui, & praecedentia inter Diffinitores perpetuos Ordinis praedicti, Patres Provinciae vocari solitos, qui in quinque species distincti esse recensentur, nempe aliqui propter gestum in propria, vel aliena Provincia Provincialatus Officium, alii, quia lecturam duodecim annorum spatio in Regentiis, inter quas erant, quae primae classis vocabantur, & Collegiis, vel universitatibus studii Generalis exercuissent, alii ex eo, quod verbum Dei eodem temporis spatio in Pulpitis, seu Ecclesiis per Decreta dicti Ordinis praescriptis praedicassent; alii, quia cum in Sacra Theologia Magistri essent, per annos duodecim Magistri Novitiorum munere functi fuissent; & reliqui ex Decreto rec. me. Alexandri Papae VII. etiam Praeceptoris Nostri, qui pariter Magisterii in Sacra Theologia gradu decorati per duodecim annorum decursum Inquisitores haereticae pravitatis fuissent, seu partim lecturam, ut supra, & partim Inquisitoris Officium exercuissent, provisum foret, supplicationibus pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Ordinis praedicti, nomine etiam tunc pariter existentium Ministri Generalis, ac Diffinitorum generalium perpetuorum, & Assistentium ejusdem Ordinis sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus ut de caetero omnes, & singuli Diffinitores perpetui Provinciarum dicti Ordinis modo, & forma praedictis, post finitum, lecturae, seu praedicationis, vel Magisterii Novitiorum, aut Inquisitoratus tempus per Constitutiones ejusdem Ordinis, seu praedictum Alexandri Praeceptoris Decretum respective praescriptum ab existente pro tempore Ministro Generali Ordinis hujusmodi per patentes ejus Literas caeteroquae canonice eatenus instituti, & in futurum instituendi, illico Exprovincialium praesentium, praerogativis, & praecedentibus fruerentur, potirentur, & gauderent in omnibus, & per omnia, ac sine proffus ulla differentia, perinde ac si Provincialatus munere functi fuissent, atque inter eos, & Exprovinciales praedictos servaretur aequalitas, & quoad ordinem, praecedentia, sola prioritas Diffinitoratus, & Paternitatis Provinciae attenderetur, auctoritate Apostolica concesserat, & indulserat, & alias prout in ipsius Clementis Praeceptoris Literis desuper in simili forma Brevis expeditis uberius dicebatur contineri. Et in eadem expositione subjuncto, quod nonnulli, qui ratione Officii Provincialatus titularis Diffinitores perpetui Ordinis praedicti esse reperiebantur, antianitatem sui Diffinitoratus in suis Provinciis nativis non a tempore absoluti, quando scilicet revera Exprovinciales dicuntur, & remanent, sed a die incepti Provincialatus Titularis Officii hujusmodi, seu ipsorum institutionis in Provinciales titulares computari, seu desumi debere praetendebant, contra expressum sensum verborum praedictarum Clementis Praeceptoris Literarum, in quibus videlicet Exprovinciales denominabantur, & propter gestum Provincialatus Officium Diffinitores perpetui recensentur, imo etiam contra expressam dispositionem Constitutionum Urbanarum nuncupatarum dicti Ordinis Cap. 8. tit. 22. n. 3. in fine ubi Statutum illos concernens legi

Nonnulli Diffinitores contra jus praedictum attendebant attendendum esse ordinem electionis ad Provincialatum.

dicebatur hoc verborum tenore: Expleto hujusmodi Provincialatus tempore, deinceps nativorum Provinciarum Patres, perpetuque Diffinitores jure, legitimeque remaneant; ex praetensionibus vero hujusmodi multae diffensiones inter Fratres praedicti Ordinis, non sine divini servitii, & regularis observantiae detrimento resulfabant; Ideoque pro parte eorumdem Diffinitorum perpetuorum per patentes Literas Ministrorum Generalium Ordinis hujusmodi, sicut praemittitur, institutorum dictae Congregationi Cardinalium supplicato, ut declarare vellet; an juxta praedictas Clementis Praeceptoris Literas memorati Exprovinciales Titulares ab incepti, seu potius ab absoluti eorum Provincialatus Officii tempore Diffinitores perpetui in suis Provinciis nativis reputari deberent: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur videlicet = Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum, S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, audito Patre Procuratore Generali praedicti Ordinis, & attentis narratis, censuit, & declaravit, praecedentiam inter Diffinitores perpetuos, & Provinciales Titulares admissos ante ultimum Capitulum Generale desumendam esse in Provinciis nativis, postquam ipsi Patres Provinciales compleverint Triennium Provincialatus Titularis, & titulum, & denominationem Exprovincialium assumpserint, & non antea; In Provinciis vero titularibus a die post Institutionem per Literas Patentales, & post emissionem professionis fidei, prout praesentis Decreti vigore desumi mandat, ac praecipit. Romae 26. Martii 1699. G. Cardinalis Carpinus = N. Archiepiscopus Athenarum Secretarius.

Decretum Congreg. quo mandatur servandum esse ordinem Diffinitoratus, & non Provincialatus.

§. 1. Cum autem, sicut Diffinitores perpetui per patentes Literas, ut praefertur, instituti Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmiter subsistat, & servetur exactius, Apostolica confirmationis Nostrae patrocinio communiri summopere desiderent: Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesentium, auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis Cardinalium.

Proces quorundam Diffinitorum.

Confirmatio relati Decreti.

§. 2. Decernentes easdem praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis aucto-

Clausula.

auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem praesentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem proffus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostense.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XVI. Maji MDCXCIX. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CLXXX.

Dat. 17. Maji 1699. An. 8. Indicitur Universale Jubilaeum anni Sancti 1700.

Ultimum Jubilaeum anni S. 1675 indictum fuit a Clem. X. Const. ed. 1774, Apr. 16, P. 4. Extat aliud universale Jubilaeum pro pace inter Principes Christianos hujus Pontificatus Const. ed. 1695, Dec. 3, P. 5. Et Inr. XIII. Const. ed. 1721, Maji 27, P. 1 pro initio sui Pontificatus.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Universis Christianissimilibus praesentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Procerum a commendatione hujus anni S. peti- tium.

R Egi saeculorum, qui sedet super Cherubim, & terrena omnia per labentium temporum vices, immortalis ipse, & incommutabilis permanens, mira ordinatione dispensat cantemus, dilecti filii, canticum novum, & acceptabile gratiarum, & laudis Sacrificium immolemus: Dum enim exeuntis jam saeculi finem instare conspiciamus, supernam merito erga nos misericordiam confitemur, quia tot inter humanae vitae pericula non sumus consumpti, & nostrae simul mortalitatis admoniti, praeterire omnia, & nihil permanere sub Sole, non divinis modo eloquiis credimus, sed ipso decurrentium saeculorum experimento deprehendimus; aeternae scilicet providentiae per mundanas hujusmodi varietates nos erudiente consilio, ut immortalis vitae gaudiis destinati sobrie, & juste, & pie vivamus in hoc saeculo, atque infirma haec, & instabilia contemnentes, ad ea, quae sursum sunt, & in aeternum permanent, animos erigamus. Hoc vero saluberrimum, & Christiano plane dignum nomine studium, etsi nullo unquam vitae nostrae tempo-

re negligendum, peculiari tamen ratione, ac suo quodam veluti jure Nobis exigit appropinquans latissimus ille, universaeque Catholicae Ecclesiae venerabilis Annus Nobis ex veteri Majorum instituto celebrandus, quo ad hanc Almam Urbem nostram, & Beati Petri sedem ex toto Orbe concurrunt, & universis Fidelibus ad quaeque pietatis officia impensius excitatis, caelestis thesauri Unigeniti filii Dei, & Salvatoris Nostri Jesu Christi, Sanctorumque ejus meritis comparati, latissime referantur. Antiquorum enim, ut nostris, habet fida traditio, per decurrentes saeculorum aetates, centenis quibusque ab ejusdem Domini Nostri salutifera Incarnatione annis, amplissimas peccatorum indulgentias; ac remissiones pie, ac devote Sacra Apostolorum limina visitantibus esse propositas. Et quamvis provido Romanorum Pontificum Praeceptorum nostrorum consilio Sanctissimi hujus Jubilaei celebrandi tempus, quod multi, aetate hominum, in dies decrescere, attingere non valebant, quo plures possent Indulgentiarum ejus fieri participes, intra angustiores annorum limites contractum fuerit; ipsa nihilominus centenarii celebratio, & antiquitatis praestantia, expressiori primae originis representatione in primis insigni merito existimatur; postremo videlicet cujusvis saeculi anno, quod longissimum humanae vitae spatium reputatur, Christianis omnibus partum sibi per Christum aeternae vitae per infinita saecula duraturae beneficium solennius recolentibus. Audite ergo haec omnes gentes, quae Christi nomine gloriamini; auribus percipite, qui habitatis Orbem, Reges terrae, & omnes populi, simul in unum dives, & pauper, dum nos ejusdem Christi vices, licet immeriti, gerentes in terris, annuntiamus vobis, & Evangelizamus Annum Domini placabilem; Annum expiationis & veniae, redemptionis & gratiae, remissionis & indulgentiae peccatorum. Audiat terra verba oris Nostri, & buccinae Sacerdotalis Jubilaeum populo Dei personantis clangorem universis Orbis laetus excipiat; dum quod olim filiis Israel in umbra legis praefiguratum accepimus, hoc in Evangelii veritate jam cernimus spiritualiter adimpletum: nec enim, ut pridem Judaicum populum, ad terrenarum possessionum recuperationem Christianus nos annus Jubilaeus invitat, sed ad aeternae asequutionem haereditatis, a qua nos praevaticatio primi parentis excluserat; non ab humana servitute manumittitur, sed in libertatem filiorum Dei vindicamur; non pecuniarum debito absolvimur, sed peccatorum; non labori colendae terrae subducimur, sed in caelestium contemplatione Domino feriamur.

§. 1. Quod igitur ratio temporis, & eorumdem Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum admonet consuetudo, illorum vestigiis inherentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium assensu, universalis, & maximi in hac Alma Urbe Nostra Jubilaei celebrationem in annum proximum Millesimum septingentesimum, a primis Vesperis Vigiliae Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi proxime future inchoandam, & per totum annum ipsum finendam, auctoritate Dei Omnipotentis, & Beatorum Petri, & Pauli, ac nostra, maximo, & superabundanti nostri cordis gaudio, & exultatione, ad ipsius Dei gloriam, Catholicae Ecclesiae exaltationem, ac totius Christiani populi san-

Indictio Jubilaei, & ejus celebrandi ratio.